

Ο γεννήτορας του ελληνικού μεταπολεμικού θεάτρου, όπως έχει χαρακτηριστεί, γεννήθηκε στη Νάξο.

Το 1934, η οικογένειά του μετακόμισε, λόγω οικονομικών προβλημάτων, στην Αθήνα και ο Καμπανέλλης αναγκάστηκε να εργάζεται την ημέρα και να σπουδάζει σε μια νυχτερινή Τεχνική Σχολή.

Διψασμένος για γνώση, νοίκιαζε βιβλία από τα παλαιοβιβλιοπωλεία και μέχρι να τελειώσει το γυμνάσιο είχε γνωρίσει όλους τους ευρωπαίους κλασικούς. Το 1942 συνελήφθη από τους Γερμανούς και μεταφέρθηκε στο στρατόπεδο συγκεντρώσεως Μαουτχάουζεν. Ήταν ένας από τους ελάχιστους επιζήσαντες, και επέστρεψε το 1945. Την εμπειρία του αυτή την κατέγραψε στο μοναδικό του πεζογράφημα, Μαουτχάουζεν (1963).

Όταν γυρίζει στην Αθήνα, εντυπωσιάζεται από μια παράσταση του Θεάτρου Τέχνης και αποφασίζει να ασχοληθεί με το θέατρο.

Πρωτοεμφανίστηκε στο θέατρο το 1950 με το έργο Χορός πάνω στα στάχια , ωστόσο έγινε γνωστός με τα έργα που ανέβηκαν από το Θέατρο Τέχνης του Καρόλου Κουν και το Εθνικό Θέατρο. Έργο σταθμός θεωρείται Η αυλή των θαυμάτων (1957). Στο επίκεντρο του έργου του βρίσκεται ο προβληματισμός για τα κοινωνικά δρώμενα και τον αντίκτυπο που έχουν στη ζωή των ανθρώπων και, κυρίως, η σχέση της ταραγμένης νεότερης ελληνικής ιστορίας με τη συγκρότηση της νεοελληνικής ψυχολογίας. Για την προσφορά του στο ελληνικό θέατρο του απονεμήθηκαν οι τίτλοι: επίτιμος Διδάκτωρ της Φιλοσοφικής Σχολής του Πανεπιστημίου Κύπρου, επίτιμος Διδάκτωρ της Σχολής Καλών Τεχνών του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, επίτιμος Διδάκτωρ της Θεατρολογικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών.

Εξελέγη παμψηφεί τακτικό μέλος της Ακαδημίας Αθηνών και τιμήθηκε από τον Πρόεδρο της Ελληνικής Δημοκρατίας με την απονομή ανωτάτου παρασήμου. Ήταν μέλος της Εταιρίας

Ελλήνων Θεατρικών Συγγραφέων. Έργα του έχουν παρουσιαστεί σε πολλές χώρες (Αγγλία, Αυστρία, Σουηδία, Ρουμανία, Βουλγαρία, Ουγγαρία, Σοβιετική Ένωση, Γερμανία).

Πολύ σημαντική είναι επίσης η δουλειά του ως σεναριογράφου, η οποία άσκησε τεράστια επίδραση στους σύγχρονους και τους μεταγενέστερους του. Έγραψε τα σενάρια σε πολλές ταινίες σταθμούς του ελληνικού κινηματογράφου («Στέλλα» του Μ. Κακογιάννη, «Δράκος» του Ν. Κούνδουρου, «Η Αρπαγή της Περσεφόνης» του Γ. Γρηγορίου), ενώ σκηνοθέτησε ο ίδιος, σε δικό του σενάριο, την ταινία «Το κανόνι και το αηδόνι», το 1968. Αξιοσημείωτη είναι και η εξαιρετική του επίδοση στη στιχουργία, αφού το «Παραμύθι χωρίς όνομα» (μουσ. Μάνου Χατζιδάκη), το «Μαουτχάουζεν» (μουσ. Μίκη Θεοδωράκη), το «Μεγάλο μας Τσίρκο» (μουσ. Σταύρου Ξαρχάκου) και άλλα σημαντικά έργα της ελληνικής μουσικής φέρουν την υπογραφή του.

Τα έργα του κυκλοφορούν από τις εκδόσεις Κέδρος από όπου τα βιογραφικά και η σύντομη εργογραφία του.

Πεζογραφία
Μαουτχάουζεν (1981)

Θέατρο
Θέατρο Τόμος Α': Εβδομη μέρα της δημιουργίας. Η αυλή των θαυμάτων. Η ηλικία της νύχτας (1978)

Θέατρο Τόμος Β': Το παραμύθι χωρίς όνομα. Βίβα Ασπασία. Οδυσσέα γύρισε σπίτι (1979)

Θέατρο Τόμος Γ': Πρόσωπα για βιολί και ορχήστρα. Τα τέσσερα πόδια του τραπεζιού. Ο μπαμπάς ο πόλεμος (1981)

Θέατρο Τόμος Δ': Η οδός.... Αυτός και το πανταλόνι του. Ο αόρατος θιασος. Ο Γορίλας και η Ορτανσία (1989)

Θέατρο Τόμος Ε': Η Στέλλα με τα κόκκινα γάντια. Ο δρόμος περνά από μέσα. Ο επικήδειος (1992)

Θέατρο Τόμος Στ' : Γράμμα στον Ορέστη. Ο δείπνος. Πάροδος Θηβών. Στη χώρα Ίψεν. Ο διάλογος. Ποιος ήταν ο κύριος...; Ο κανείς και οι Κύκλωπες (1994)

Θέατρο Τόμος Ζ': Μια συνάντηση κάπου αλλού. Η τελευταία πράξη. Μια κωμωδία (1999)

Θέατρο Τόμος Η': Το μεγάλο μας τσίρκο. Ο εχθρός λαός (2010)

Ε [πισκεφθείτε την επίσημη ιστοσελίδα για τον Ιάκωβο Καμπανέλλη](#)

Στους παρακάτω υπερσυνδέσμους μπορείτε να ακούσετε ραδιοφωνικά αγαπημένα θεατρικά του έργα.

[Η αυλή των θαυμάτων](#)

[Η ηλικία της νύχτας](#)

[Η καμπάνα και το χελιδόνι](#)

[Κουκούγεραι](#)

[Ο μπαμπάς ο πόλεμος](#)

[Η έβδομη ημέρα της δημιουργίας](#)